CESTOVATELÉ

Pravdivá povídka o bytostech, které byly inteligentnější než jsme my.

Kapitola I

VLAST

Přihodilo se jednou před dlouhým dlouhým časem dá se říci před 5000 lety v minulosti nebo v budoucnu v jiném vesmíru. V tomto cizím rozměru žilo plemeno živých tvorů, kteří byli čistí a moudří a trvale žili ve stavu naprostého míru. Jejich svět byl od našeho velmi odlišný: Byl to svět světla!

Tito živí tvorové se jmenovali Ša-Ligramové a žili v oceánu zlatého světla; plavali v tomto světle jako ryby ve vodě moře ticha. A tyto bytosti dosáhly tak vysokého stavu harmonie a dokonalosti, že vůbec nepocítily nutnost pohybovat se. Oni nebyli z masa a kostí jako my, ale byli složeni pouze ze světla. Mimo to byli tak malí, že bychom je viděli jako malý světelný bod, tak říkajíc jako „mikrohvězdy“. A přece měli všichni vyvinuté síly ducha, rozumu a vlastní osobnosti k nejvyšší dokonalosti. Tak se Ša-Ligram-Plémě líbezně vznášelo ve svém tichém moři světla jako nebeská konstelace.

Ne všechny tyto malé světelné body zářily stejně silně. Některé rozšiřovaly kolem sebe pole obrovské energie a jasnosti, jiné žhnuly jen slabě. Silnější se seskupovaly dohromady do tvarů připomínajících věnce z růží a tvořily jemné, překrásné obrazce. Vypadaly jako diamantové řetězy!

Nejsilnější Ša-Ligramové se nacházeli uprostřed. Tyto bytosti rozšiřovaly tolik klidu a tak neuvěřitelnou harmonii, že všichni ostatní Ša-Ligramové se zcela samy od sebe uspořádávali kolem této skupiny maličkých elektráren, jakoby je přitahoval magnet.

A zcela uprostřed, v čele celého Ša-Ligram národa bydlel nejhezčí a nejsilnější ze všech. Byl tak zářící a odpočívající v sobě, že všichni ostatní chtěli zůstávat jen vedle něho. Nacházel se ve stavu absolutní znalosti celého vesmíru, lépe

řečeno: každého vesmíru, také našeho. Rozuměl nejskrytějším tajemstvím času. Mohl cestovat v okamžiku do nejvzdálenějšího kouta vesmíru a dokonce i mimo něho. Znal minulost, přítomnost i budoucnost. Mohl činit v pravém smyslu slova stále to, co chtěl! Ša-Ligrams-rasa byla nejmocnější plemeno ze všech bytostí vůbec - ve srovnání s nimi působí lidé jako opice.

Ano, nejvyšší Ša-Ligrams byl zcela dobrotivý a skromný a neměl nejmenší úmysl způsobit jen nejmenší nepříjemnost. Jeho jediná myšlenka byla, aby vesmír pokojně fungoval a vždy, když by přišel z rovnováhy, ihned zasáhnout a přivést jej opět do původního stavu. Jméno tohoto nejvyššího mezi všemi bytostmi bylo Ši-Wah. Všichni ostatní Ša-Ligramové považovali Ši-Waha za svého otce. V tomto světě světla všechno běželo pokojně a klidně a v perfektním pořádku.

Přišel ale čas, kdy nejprve jeden Ša-Ligram a potom další shledali, že tento domov už není pro ně dost vzrušující. Tomuto domovu čistého ducha, kde spolu komunikují na úrovni myšlenek, chybělo podle jejich názoru jedno: zábava, rozmanitost a štěstí!

A tak se jeden z nejsilnějších národa spojil s otcem Ši-Wahem. „Já chci objevit jiný svět," prohlásilo dítě, „dovol mi vzít s sebou několik bratrů a my budeme kolonizovat nějakou jinou dimenzi. Toužíme po takové zkušenosti!„ „Milé dítě, kam si přejete jít?", ptal se Ši-Wah, lehce pobaven. „Já nevím, ale musí existovat svět, který stojí za to, aby byl objeven. My zde máme mír, ale zapomněli jsme, jaké to je, začít něco nového a prožívat to! To je to, po čem my toužíme. Řekni přece, otče, je takové místo s hezkým prostředím a s potřebnými podmínkami pro nás?"

Otec přemýšlel krátký okamžik, přestože již věděl, co se stane. A v této přestávce trvající několik vteřin přeměřil nejkrajnější hranice věčnosti svým nekonečným rozumem a potom řekl: „Ano."

Dále potom vysvětloval svým dětem. „K splnění vašeho přání přichází v úvahu jen fyzikální svět s hvězdami a planetami. Většina světů je pro vás nezajímavá. Jsou prázdné a neslouží žádnému jinému účelu, než držet v rovnováze gravitační síly vesmíru. – Ale je tu místo, planeta v nejvzdálenějším koutě, v čtyřrozměrném fyzikálním světě. Je to skutečný drahokam, má všechny krásy, které si můžete přát. Skutečně, tu planetu byste mohli proměnit ve šťastný svět. Jděte tedy v dostačujícím počtu s mým požehnáním! Vytvořte kolonii, moje milované děti! Budete si však musit vyrobit výbavu, když tam přijdete. Budete potřebovat planetové obleky, ale já vám při všem pomohu. Jděte a zkuste svoje štěstí. Zasloužíte si to. A když se něco nezdaří, zavolejte mě, a já vám pomohu, tak dobře, jak to půjde."

Děti, které byly nejblíže, zářily radostí. Ihned zorganizovaly cestovní skupinu z 900000 Ša-Ligramů, aby kolonizovali velmi vzdálenou planetu. Skupinu mělo vést dítě, které se ptalo a další bytost, která byla vedle něho a rovněž jasně a směle zářila. Musíte vědět, že Ša-Ligramové byli tak daleko vyspělí, že k pohybu vesmírem nepotřebovali žádnou kosmickou loď. Ze světa světla do nové dimenze se přesadili sami svou vysoce vyvinutou myšlenkovou silou. Byl to začátek dlouhé a na události bohaté průzkumné cesty. Cestující se neměli na dlouhý, dlouhý čas vrátit do svého pokojného domova.

Kapitola II

KRÁLOVSTVÍ

A-Tu-Mahs – či cestovatelé, letěli nyní ve formaci písmene V přes moře zlatého světla do oblasti mlhy, prodchnuté rozdílnými druhy tajemných barev a forem. Byla to fascinující oblast, o které věděli, že tvoří bránu mezi oblastmi vesmíru. Letěli stále dále, až vstoupili do prostorového světa. Odtud to byl jen ještě krátký kousek - přibližně několik bilionů kilometrů - k jejich cíli: středně veliké planetě, velmi podobné naší; na rozdíl od naší byla ve velmi čistém stavu. Tmavě modrá jezera s půvabnými zelenými ostrovy, plnými obrovských, nepředstavitelně krásných květin. Na planetě byl jen jeden kontinent, obklopen oceánem a na základě úhlu planetové osy bylo na pevnině pořád jaro. Když Ša-Ligramové v kruhu oblétali svůj nový svět, aby ho prozkoumali a prohlédli, bylo jim jasné, že byl skutečně hezčí než v jejich nejodvážnějších snech!

- Skutečný ráj! -

Mezi všemi existujícími nerosty se zdálo být nejběžnější zlato. Také diamanty ležely v třpytivých seskupeních na zemi. Vnitrozemím se líbezně vinuly průzračné řeky a potoky; teplota byla příjemná. Planeta se točila kolem své osy a měla proto den a noc. Všechno bylo velmi lákavé. Rozhodli se tedy pro okamžité přistání. Přece jen ještě zbývalo vyřešit problém přežití uvnitř hranice planety! Vliv atmosféry by jim bránil fungovat tak, jako doma ve světě světla. Dorozumívat se zde telepaticky a pohybovat se silou myšlenek - to by bylo zde sotva možné. Aby zde mohli žít, k tomu budou zapotřebí kosmické obleky. Ale kde je měli vzít? Moci je vyrobit se zdálo být nemožné, protože k jejich výrobě již kosmické obleky budou potřebovat. Toto byl první z mnoha problémů, které museli vyřešit. Proč na

to nemysleli dříve, než nastoupili cestu? Ovšem, spoléhali se na Ši-Waha, ale on o této věci nemluvil.

V každém případě se nic jiného nedá udělat, než jít dolů a podívat se, co se z přírodního prostředí může použít. Vedoucí expedice slétl dolů jako první. Ještě dříve než vstoupil do vzduchem naplněné atmosféry, cítil vír důvěrného myšlenkového pozvání, stejného, jaký znal od svých bratrů doma ve světě světla. Sledoval myšlenkovou linii po cestě k jejímu počátku. Tam - na povrchu planety - viděl náhle dva Ša-Ligramy jak mu září na pozdrav! A oba měli kosmické obleky! A nejkrásnější bylo, měli také jeden připravený pro nového příchozího! Příchozí, jehož jméno bylo Kri-Ša-Nab, oblékl oblek a začal pokládat množství otázek: „Co tu děláte vy??? “ byla jeho prvá otázka. „Ach, náš otec Ši-Wah si vzpomněl na to, že budete potřebovat tyto obleky, a tak nás poslal napřed, abychom je pro vás vyrobili. My se vrátíme zase brzy domů. Zvolili jste velmi dobré místo pro vaše přistání a osídlení - jak můžeš sám vidět! Vystavěli jsme již několik domů. Použili jsme stavební materiál, kterého je zde habaděj: Zlato!”

Když si Kri-Ša-Nah zvykl na svůj nový kosmický oděv, prohlédl se v něm v jasném jezeře, kde se mohl vidět jako v zrcadle: Oblek byl podobný robotu, jen byl hezčí a vypadal živě. Byl velmi podobný tvaru našeho těla a byl zhotovený z čistých látek bez nejmenší chyby. Oblek měl dvě oči jako naše tělo a řídící místnost, ve které teď seděl Kri, přímo pod čelem v místě mezi obočím. Tam byl také báječný počítač, s jehož pomocí byl Kri nyní schopen svůj oblek ovládat tak, jak si přál. Naučil se ho velmi rychle s elegancí a půvabem řídit. Jak to ostatní cestovatelé uviděli, přišli také dolů na novou planetu, a obdrželi taková úchvatná vozidla, aby v nich mohli pojíždět a něco podnikat. Pokud byli Ša-Ligramové v gravitačním poli planety, bylo nutné zůstat ve vozidlech. Ale ta vozidla byla tak pohodlná a tak okouzlující, že to nikoho nerušilo. Naopak, vlastnictví

kosmických obleků se ukázalo jako to nejlepší z celé výpravy. Neboť hmotné obleky jim umožnily dělat takové zkušenosti, které nikdy dříve neznali.

Kri se obrátil na jiného Ša-Ligrama, který se jmenoval Lák - Ša-Mih a byl druhý nejvyšší: „Zůstaneme zde. Na tomto novém světě je skutečně jako v nebi. Budeme se učit, jak bychom mohli vyrobit další vozidla, použitím síly našich myšlenek. Potom můžeme pozvat více našich bratrů, aby přišli a žili tu s námi. Vznikne zde velká kolonie!" - „Jak naši novou zemi pojmenujeme?" ptal se Laak-Ša-Mih. - „Ať se náš nový svět jmenuje Ba-Haarat," odpověděl Kri, neboť název se mu zdál jakoby se vznášel sladce ve vzduchu a těšil se na to, jak svého nového robota ty zvuky naučí vyslovovat. Všichni byli s výborným názvem srozuměni. Kri a Laak byl nejsilnější a nejurozenější Ša-Ligram a z toho důvodu si podrželi své pozice jako vůdci a vládli spolu.

Všichni se dali vesele a s největším nadšením do práce, protože ještě v sobě nesli mír a harmonii své zářivé vlasti. Stavěli paláce a létající lodě poháněné jen silou myšlenek. Dokázali vyrobit v několika minutách technická vybavení všeho druhu, tak super inteligentní byly tyto bytosti. Mimo to používali své počítače a hráli si po celý den. Počítačových her se zúčastnil každý. Vyhledávali slovní hříčky, které nazývali básně, hry s tóny, které nazývali hudbou a pohyby s vesmírnými obleky, které nazývali tanec. Brzy bylo jejich celé bytí věnováno těmto hrám! A když ve dne viděli slunce, připomínali si svého otce Ši-Waha a v noci, když pohlédli ke hvězdám, mysleli na své bratry, kteří žili stále ještě daleko ve světě světla. Tak měli stále na obloze milou vzpomínku a nebyli nikdy osamělí.

Skupina vzkvétala uprostřed krásy, velkoleposti a dokonalosti života. Skutečně nalezli to, co hledali: Blaženost!

Kri-Ša-Nah a Laak-Ša-Mih se nejprve ujistili, že se každý ve skupině cítí dobře a přesvědčili se, že každý činil to, co měl a všichni při tom byli spokojeni. Potom začali plánovat výrobu nového kosmického oděvu, aby mohli pozvat ještě jednoho bratra ze světa světla a ukázat mu, v jakém štěstí zde žijí. Objevili, že k vytvoření nového kosmického oděvu je nutné použít společnou myšlenkovou sílu, a že tento oblek pomalu vznikne v obleku bratra Laaka. On vzal na sebe tento úkol a nazval vyráběný oblek «ženský». Když byl nový oblek stvořen, poslali myšlenkovou vlnu o velké síle do svého světlého domova a brzy se objevil jeden z jejich bratrů, celý dychtivý, že mohl přijít a vklouznout do připraveného kosmického těla. Nový bratr se tvářil překvapeně a řekl: „To je skutečný palác!"

Laak se vesele usmál: „To není vůbec žádný palác, jsi v mém kosmickém obleku. Když vyjdeš, budeš vidět paláce, které jsme pro nás vystavěli. Ale není žádný spěch, zůstaň nějaký čas zde v mém vozidle a dělej mi společnost."

Kri potom organizoval veselé pikniky na přilehlých ostrovech. Skupina se mohla se svými létajícími stroji, které zkonstruovali ve tvaru zlatých labutích, vznést do vzduchu a odhalovat a prozkoumávat celý zázračný svět, kterému se stala vládcem. Kri dostal nyní titul Na-Rah-Yan, což znamená: Císař. Laak se stal císařovnou.

Přibližně jedno století později byly obleky císaře a císařovny obnošené a bylo nutné je vyměnit za nové, s kterými se museli nejdříve znovu naučit právě tak obratně zacházet jako se starými. Mezitím bylo dost kvalifikovaných bratrů, a tak nechali ostatní bratry převzít postavení císaře a císařovny.

Když jeden z tělesných obleků začal ztrácet svou funkční schopnost, normálně přibližně po 150 letech, posadil se s ním Ša-Ligram, který ho obýval, zcela pokojně někam a přeskočil rychle, pomocí síly svých myšlenek do nově vytvořeného těla

- do nového planetového obleku. Starý opuštěný oblek byl nakonec spálen. A protože nové tělo - planetový oblek - bylo dokonce ještě lepší než opotřebované, nebylo nikým postrádáno a nikdo nebyl smutný, když se ho musel vzdát.

Tak pokračoval život ve štěstí dále, rok za rokem, století za stoletím, tisíciletí za tisíciletím. Stále více Ša-Ligramů přijímalo ve světě světla lákavé myšlenkové vlny od svých bratrů z planety a přicházeli, aby se podíleli na pestrém, čilém životě. Tak se zvýšil pozvolna počet obyvatel z 900 000 na skoro třistatřicet milionů. Paláce byly postupně stavěny poněkud méně okázale. Místo zlata bylo používáno stříbro. Utvořilo se mnoho malých království místo jednoho velkého, ale všechna byla sdružena v míru pod dobrotivým vedením císaře. Když se potkávali, nepřikládal nikdo planetovým oblekům zvláštní význam, poněvadž byli ještě zvyklí se cítit jako Ša-Ligramové i když se navzájem už nemohli vidět v čisté, zářivé formě, kterou měli před dlouhým časem doma, ve světě světla. Nošení obleků se stalo prostě věcí zvyku. Bylo příjemné, ale už ne tak nové a nepřinášelo již takové nadšení jako na počátku království. Bylo prostě vedlejší a stalo se všedním.

Kapitola III

OBRAT

2500 let od založení první kolonie se jednoho dne přihodila velká změna - událost, která otřásla mírem a štěstím, které až do té doby vládly!

Vi-Karam, jeden z prvních vládců v tom čase, si zavolal k sobě jednoho ze svých bratrů: „To je pěkný oblek, ve kterém se pohybuješ!" řekl bratru, jehož oblek byl ženského typu. „Rád bych ho ohmatal!"

Bratr se smál: „Jak ho chceš ohmatat? Chceš vyjít ze svého, abys to mohl učinit?"

Vi-Karam se usmál: „Ne, samozřejmě ne! Ale nech mě dotýkat se rukama tvého obleku!" Vi-Karamova pozornost se stále víc obracela směrem ke kosmickému obleku jeho bratra, a ten byl nešťastný nad tou změnou, neboť Vi-Karam obdivoval prostě jen styl, obrys, sílu, pohyb, barvu a ozdoby obleku a samotnému bratru věnoval stále méně pozornosti. Chtěl mluvit už jen o obleku. Chtěl vidět, jak oblek pracuje, zda je teplý nebo chladný, měkký nebo tvrdý. - „Jak pošetilé," namítl bratr. Malé slovíčko, ale byla to první nadávka, kterou vyřkl Ša-Ligram od doby, co Ša-Ligramové žili v Ba-Haaratu. „Ať, ale v každém případě je můj oblek na vyšší úrovni než tvůj," odpověděl Vi-Karam. A to byl v království první výraz arogance.

A ve skrytu nechtěl Vi-Karam svůj planetární oblek vyměnit za jiný, protože nevěděl, jaký nový by dostal. A tak se projevila poprvé závislost. „Chci raději všechno, co je jen možné, s tímto tělem zakusit, pokud ho ještě mám," řekl Vi-Karam jednoho dne ve své obavě o budoucnost - a to byl počátek žádostivosti.

Vi-Karam nebyl bohužel jediný, který začal mít takové nové a strašlivé myšlenky. Ša-Ligramové se jevili všichni náhle

unavení a už si spolu tolik nehráli jako dřív. Začali se stále víc zaměstnávat svými kosmickými obleky a učili se dokonce, jak je nechat automaticky fungovat, zatím co si uvnitř mohli zdřímnout.

A brzy to byla ta nejoblíbenější hra, hra s druhým planetárním kosmickým tělesným oblekem, jen kvůli pocitům, které počítače zaznamenávaly do paměti. Ale přímým způsobem, bez okliky přes tělesné obleky, si spolu hráli stále méně.

Ša-Lgramové úplně zapomněli své telepatické schopnosti.

Potom se jednoho dne přihodilo toto: Tělesný planetární oblek, který byl zapojený na automatické řízení, mluvil s druhým, aniž Ša-Ligram uvnitř mu dal k tomu popud. Počítač strhl vládu na sebe a Ša-Ligram byl zajat bezmocný uvnitř. Nezůstal jediný mezi svými bratry. Tělesné obleky začaly rychle měnit uspořádání společnosti. Postupně převzaly kontrolu nad svými oslabenými vůdci, Ša-Ligramy, poněvadž ti byli již příliš dlouho vzdáleni ze svého domova a neměli už dost potřebné koncentrované síly, aby získali zpět kontrolu nad hmotou. Tělesné obleky jim vzaly všechnu sílu.

Paměť obleků si přála zesílit příjemné pocity, které se naučila shromažďovat a nejdůležitější činností se stal kontakt s jinými těly. Ša-Ligramové byli tak zmatení, že nedokázali reagovat na takové masivní převzetí moci. Když se pokoušeli uhájit svou autoritu, setkali se opět s arogancí, lačností a zlostným chováním. Výsledkem byly neshody a rozbité bratrstvo. Království se rozpadlo. Síla výbuchu ničivých myšlenek byla tak otřesná, že kontinent, na kterém žili se pod nimi rozlomil na sedm částí. Paláce se zhroutily v bouři přírodní katastrofy; vědecký a technický materiál byl zničen a obyvatelé planety ztratili své bohatství. Zachoval se jen malý zbytek na původní části kolonie. Tu si tyto ztělesněné bytosti opět připomněly svého zapomenutého otce, žijícího daleko pryč v jiném kosmickém

rozměru - všemohoucího Ši-Waha! Začaly mu volat a on posílal vyslance. „Chcete jít domů?", ptal se jich. „Vlastně se nám zde líbí," byla odpověď, „ale vezmi od nás utrpení, neboť to je to, co se nám nelíbí."

Ša-Ligramové dokonce zapomněli, že jsou Ši-Ligramové. Začali se identifikovat s těly, které obývali. Byli jako náměsíční.

Kapitola IV

ROSTOUCÍ TEMNOTA

Jak plynul čas, přicházelo na planetu stále více Ša-Ligramů, neboť se ve světě světla rozšířilo, že tam dole je příjemná zábava. Tam nahoře nevěděli ještě nic o problémech, které planetu pokryly jako tmavé mraky. Těla byla pro ně tvořena nyní fyzickou silou namísto myšlenkové, neboť síly myšlenek byly ztraceny.

Mnozí noví příchozí se stali známými, neboť měli ještě čerstvé síly, zatím co ti, kteří zde již byli déle, spotřebovali již velkou část své energie. Probouzeli v kolonistech vzpomínky na jejich světlý domov. Ale většina, která jim naslouchala, nezměnila své nynější návyky. Byli příliš dlouho na planetě a byli příliš navyklí na tuto formu života. Mohli si sotva něco jiného představit.

Ale noví příchozí neshledávali život zde vůbec tak pěkný, jak očekávali. Věda a technika zanikly a byly zapomenuty, takže obyvatelé planety byli velice chudí. Příroda se stala také krutou: Místo věčného jara byly nyní další roční doby, jako studená zima a horké léto. Místo jediného království bylo mnoho izolovaných skupin a kultur. Mnoho z nich dokonce zcela zapomnělo existenci ostatních.

Každá skupina sepsala své kolektivní vzpomínky o životě ve zlatých časech, a tyto legendy různých skupin se navzájem podobaly, ale oni se nikdy nesešli, aby je spolu porovnali. A tak pokračoval stále dále izolovaný vývoj skupin.

Vždy, když přišel nový Ša-Ligram z jiné dimenze s poselstvím od Ši-Waha, byli obyvatelé planety velmi dotčeni ve svém nitru. Vzniklo mnoho představ o vzdáleném otci; nazývali ho Ja-Šu-War nebo Ja-Hu-Bah a uctívali ho různými způsoby. Byli si jistí, že on může všechno slyšet a vidět a chápali, že nemá žádné tělo

jako oni, ale kde žije, a jak může někdo vůbec žít bez těla, to nemohl již nikdo pochopit!

Brzy začala skupina, která zůstala na území prvního císařství, stavět sochy těl prvních císařů a králů. Věřili, že náleželi k vyšší a mocnější rase bytostí, které kdysi vládly planetě nadpřirozenými sílami a teď ovlivňují z jiných hvězd nebo kosmických oblastí stále ještě telepatickým způsobem události tohoto světa, a že se někdy zase k nim vrátí. Proto v budovách, kde byly sochy vystaveny, zpívali pro tyto výsosti velebné písně a přinášeli jim jiné důkazy úcty, aby si je naklonili. Slavné jméno první výsosti Kri-Ša-Naha bylo všude velmi opěvováno a oslavováno. Ale nikdo si nevzpomínal na dítě Ša-Ligrama, které kdysi žilo v tomto velkém kosmickém oděvu. Neboť si již vůbec nepamatovali na to, že oni sami byli Ša-Ligramové.

Někteří z nich, kteří byli vývojem nejvíc zděšeni, opustili své osady a začali žít osaměle v džungli a na horách. Tam trávili svůj život v tichu. Přicházely jim v myšlenkách různé zajímavé představy. „Máme duši," říkali jeden druhému, „my nejsme jen tělo!" „A co je duše?", tázali se zase jiní. Takové vedli rozhovory. Jednou pravil někdo vzrušeně: „Možná, že je duše podobná nejvyšší bytosti, I-Šu-Warovi." „Ovšem," souhlasili ostatní, „tak to musí být! Duše je I-Šu-War. Hledejme nejvyššího!"

Zrodil se nový pohled na jejich existenci a věci se začaly ještě rychleji měnit, neboť mnozí věřili, že důvěrně znají I-Šu-Wara a jeho vůli. Začali říkat, že jeho přáním je, aby dobyli sousední kolonii, a že by ho potěšilo, kdyby umírali v boji proti zlým sousedům. A že on bude nevěřící nenávidět. Mnohé kolonisty přesvědčili a oni věřili těm, kteří to vyhlašovali. Jménem otce Ša-Ligramů byli povoláni první vojáci! Tak málo se vědělo o jeho skutečných úmyslech! „Velký otec tě potřebuje!", říkalo se. Jak se množil počet falešně věřících skupin, tak stoupal počet válek. A kolonisté si své kosmické obleky vzájemně ničili stále

ve větší míře, a tak začali ve stejné době také obleky s větší rychlostí rozmnožovat, aby opatřili náhradu.

Ale pokaždé, když jeden ze Ša-Ligramů byl nucen svůj oblek opustit, poznal opět svou pravou totožnost jako světelný bod. Jenomže byl potom již tolik svým fyzickým způsobem života prodchnut, že když se ošatil do nového mladého tělesného obleku, tak na svou světelnou bytost ihned zase zapomněl. Bylo skutečně veselé, pozorovat všechny tyto drobné světelné body, které věřily, že jsou velké obleky z hmoty a trávily svůj všechen čas, aby svá těla uspokojily. Tělesně orientovaní Ša-Ligramové byli stále náruživější k tomuto způsobu zábavy a stále zlostnější, když radosti nemohli provozovat. A byli stále žádostivější. Jejich společnost byla stále zkaženější.

Ti ze světa světla přicházeli v rychle rostoucím počtu. Všichni chtěli vidět, co sem ostatní táhne a také hrát úlohu ve velké divadelní hře, která zde dole pobíhala. Brzy byl svět světla svými obyvateli zcela opuštěn - kromě nejvyššího vůdce Ša-Ligramů - Ši-Waha. On se nehnul, ale věděl o všem. A čekal na vhodný okamžik, aby zakročil.

Kapitola V

KONEC HRY

Nyní byla planeta strašlivě přelidněná. Skoro pět a půl miliardy Ša-Ligramů se tam usídlilo a žilo v materielních tělech, která byla stále horší kvality. Vydržela jen ještě kratší čas a mimo to byla náchylná k nemocím a zrůdným tvarům.

Obyvatelé, především noví příchozí, sestavili opět ztracený vědecký a technický materiál a s jeho pomocí byly mnohé kolonie zbavené své izolace a bylo navázáno ztracené spojení. Ale místo přátelství se vždy vyvinula tím větší konkurence. Z toho vznikaly velké výboje a války. Nová vědecká poznání byla využita k výrobě strašných zbraní, které mohly snadno ničit kosmické obleky druhých Ša-Ligramů. Nikdo víc nemluvil o duši. Věřili, že když oni přeruší funkci kosmického těla, že ono „zemře". Docela zapomněli, že v tělech bydlí Ša-Ligramové. Tak zaostali tito malí živí tvorové. Když pro obrovské obyvatelstvo začal být nedostatek věcí nezbytných k životu, začali se navzájem stále víc nenávidět. Bylo stále méně přírodních zdrojů, jako například paliv, k pohonu znovu objevených létajících strojů a nových, na kolech se pohybujících křesel, s kterými se obyvatelé planety pohybovali rychlostí větru z místa na místo. Příroda jim odepřela podporu. Všechny sobecké zábavy obyvatel planety byly ohroženy. Jejich egoismus a jejich domýšlivost byly uraženy. A proto chtěli zabíjet; jiné řešení si neuměli na přeplněné planetě představit. Vymýšleli strašlivé zbraně, které velice účinným způsobem zničily mnoho těl. To, co nazývali životem, bylo horší než kdy jindy.

Ti, kteří následovali jednoho Ši-Wahova vyslance, nenáviděli ty, kteří následovali jiného. Protože kosmické obleky byly rozdílného typu, nenáviděli ti se světlejšími obleky ty s tmavými

a naopak ti s obleky mužského typu utlačovali bratry s obleky ženského typu. Ti, kteří žili v jedné kolonii, nenáviděli ty, kteří bydleli v jiné. Každý bezohledně a brutálně usiloval jen po splnění svých vlastních přání. Planeta se změnila z květinové zahrady v trnitý les.

Přece bylo ještě malé množství Ši-Ligramů, kteří měli hluboko ve své paměti skryto tušení o tom, jak byly věci kdysi jinak a nevědomky zachovali, přes všechny těžké časy, těmto vzpomínkovým stopám věrnost. Vzpomínali si v podvědomí ještě na svého otce a podvědomě si též připomínali, že býval naprostý mír a dokonalá harmonie. Nějakým způsobem emocionálně věděli, že někde někdo bydlí, který by mohl očistit tento špinavý svět a přivést ho zpátky ke svému původní stavu nejvyššího blaha. Ale kdo byl ten někdo? A kde nyní je?

Dítě Ša-Ligram, které bylo prvním císařem v dlouhém minulém zlatém období, vyměnilo mezitím 84 těl a zapomnělo svou první identitu. Nyní trávilo velkou část svého času před obrazem Nah-Rah-Yana, prvního císaře, kterým bylo ono samo, ale to už nevědělo. Vzývalo ten obraz a věřilo, že to je nejvyšší otec. Žilo ušlechtile a soucitně a věnovalo se jen uctívání a pomáhalo jiným bytostem, aby byly šťastné. Myslilo stále na nejvyššího otce a ptalo se, kdy přijde. Jak dlouho může ještě tato bída pokračovat? Jistě ne navždy! Nemůže trvat dalších 100 let, natož 1000 nebo dokonce 40000 let!

Bylo stále hůře, stále častěji byly války a hlad a příroda krutější, obyvatele postihla zemětřesení a záplavy, jako odplata za znečišťování přírody. Začali volat otce, aby je zachránil. Jejich volání bylo vyslyšeno. Ši-Wah věděl, že nyní byl čas zasáhnout, že Ši-Ligramové to myslí čestně. Cestovatelé už měli dost, chtěli jít domů, ale byli zajati ve svých oděvech.

Otec se rozhodl, že je přivede zpět, že je naučí opět létat, a že je opět uloží do oceánu pokoje.

V pravém okamžiku se Ši-Wah jako blesk objevil na planetě. Vstoupil do kosmického oděvu dítěte, které mu zůstalo věrné během svého dlouhého pobytu na planetě a které zůstalo nejčistší. Usadil se vedle dítěte v jeho kontrolní místnosti mezi obočím. „Haló," řekl, „jsem Ši-Wah!" A Nejvyšší vyzdvihl malého Ša-Ligrama z jeho těla a ukázal mu jeho pravdivou podobu. Ši-Wah začal dítě učit, jak opět může létat, a jak se opět může stát tak čistý jako Otec. „Mysli jen na mne a nabudeš opět své dokonalosti! Leť vítězně nazpět do světlého domova!"

Toto pravil otec Ši-Wah k dítěti.

Brzy se rozšířila zpráva, že Ši-Wah skutečně přišel. Ostatní přispěchali, aby vše vyslechli. Protože Ši-Wah neměl žádné tělo, půjčil si oblek toho prvního dítěte, dal mu jméno Brah-Ma a používal jeho ústa, aby mohl mluvit. A jeden po druhém si Ša-Ligramové uvědomili svůj původ.

V několika letech se poselství o tom, že otec přišel, aby je zase zavedl domů, rozšířilo po celé planetě. Bylo také mnoho těch, kteří tomu nevěřili, neboť byli příliš hluboko v zajetí neznalosti svého materielně orientovaného vědomí. Jiní byli prostě zprávou probuzeni, když si uvědomili své opravdové vlastní já.

Ve stejné době, kdy planeta obdržela ústní poselství, začaly dostávat znovu probuzené děti vidiny. Ši-Wahovým příchodem se jim vrátil do jejich mysli ztracený ráj, vidina jejich vlastní podoby, malého světelného bodu z jiného světa a možnost spasení z jejich vězeňských těl a běhu času. „Byl jsem již jednou zde," řekl Ši-Wah svým dětem. „Přišel jsem před 5000 letech, abych na planetě opět vytvořit ráj a objevuji se nanovo, abych hrál roli v této nekonečné divadelní hře. Teď přišel čas, abyste svlékli své kostýmy a šli domů. Hra je u konce!"

Přesně v ten čas, když obyvatelé poznali, že Otec skutečně přišel, dosahovalo zlo svého vrcholu a začala násilná planetární válka. Kovové řízené střely padaly shora na přeplněná města a

proměňovaly celé části země v kouř a popel. Občanské války zničily jiné kolonie. Obrovské záplavy, zemětřesení a jiné přírodní katastrofy zničily to ostatní. Jen jeden malý zbytek zůstal nedotčen. Ša-Ligramové byli konečně vysvobozeni z jejich tělesných věznic. Všichni následovali Ši-Waha a letěli společně do své staré zářivé vlasti. Konečně byli volní!

Epilog

POKOJ NENÍ VŠECHNO!

Ša-Ligramové zářili nyní opět bez pohnutí ve svém moři míru a pokoje. Zářili velmi jasně a hromadili se okolo Otce, který byl rád, že jsou všichni opět doma. Brzy zapomněli, že byli někdy pryč. Žádný Ši-Ligram se nemohl již rozpomenout na turbulentní události minulosti. Zdálo se jim, jakoby již plavali věčně v tomto nehybném oceánu ticha.

A potom jedno dítě cítilo: „To mně nestačí! Přeji si jiné blaho! Já chci objevit jiný svět!"

Otec se díval velmi mírně na své věrné dítě - - - - a po téměř věčně se jevící přestávce jedné vteřiny řekl: - -„ Ano!"